

[Aksel Larsen.]

af Befolkningen, og fordi Kronesænkningen i 1933 blev til Skade for hele den arbejdende og forbrugende Befolkning og har medført en Række omfattende Prisstigninger.

Hvad de forelagte Ændringsforslag angaar, vil jeg sige, at det er vanskeligt fuldt ud at overskue Betydningen af de Ændringsforslag, der er stillet fra Venstres, de Konservatives og til Dels ogsaa fra Det frie Folkepartis Side. Jeg tvivler endda om, at de paagældende Partier selv er i Stand til fuldt ud at overskue og redegøre for Konsekvenserne af de Ændringsforslag, de har stillet. Givet er det i hvert Fald, at disse Ændringsforslag ikke byder nogen Sikkerhed for, at Kronkursen ikke vil blive yderligere sænket, men de Ændringsforslag, der er stillet, i hvert Fald de Ændringsforslag, der er stillet af Venstre og Det frie Folkeparti, vil tværtimod bevirke, at Kronen vil blive sænket. Der er ikke her Tale om, at det skulde være en Følge af, at Kronen ikke har den Værdi, Kursen udtrykker, men der er Tale om, at det vil i allerhøjeste Grad aabne Muligheder for den storstilede Kronespekulation, som Valutastrejken reelt var, og om ikke af andre Grunde saa af denne Grund vil vi naturligvis modsætte os et saadant Forslag.

Derimod staaer jeg unægtelig mere tvivlende over for det subsidiaere Ændringsforslag af Venstre og de Konservative. Jeg personlig begriber ikke, at Regeringspartierne er saa store Modstandere af dette Ændringsforslag. Det forekommer mig, at det maatte være en Behagelighed at slippe for at have Konservative og Venstre-mænd til at administrere en Lov, som Regeringen anser for saa vigtig. Det forekommer mig, at det maatte være en Behagelighed og Betyggelse i øvrigt, at Venstre og Konservative ikke har noget at skulle have sagt ved Administrationen af denne Lov. Vil vil afholde os fra at stemme om det paagældende Ændringsforslag under Nr. 3, men ganske vist finder jeg, at Regeringen burde være taknemmelig for, at disse Partier selv fritager sig for Ansvar, saaledes at Regeringen bliver fritaget for overhovedet selv at udelukke dem fra dette Ansvar.

I Lovforslagets § 11 er der Bestemmelser vedrørende Priskontrol. Jeg har paa Forhaand min store Tvivl om Betydningen af denne Paragraf. Den siger, at hvis der til Ministeren indgaar skriftlige og motiverede Klager om urimelige Prisstigninger som Følge af Importbegrænsningen, kan Ministeren lade Klagen gaa vi-

dere til Østre eller eventuelt Vestre Landsret, tror jeg det er, og lade den undersøge og eventuelt paadømme der. Erfaringerne fra den hittidige Lovgivning paa dette Omraade er ikke gode. Den 28. April 1931 blev der stadfæstet en Lov imod Prisaftaler. I Henhold til denne Lov skulde der nedsættes et Udvalg af 3 Dommere, og hvis der til dette Udvalg indgik skriftlige og motiverede Klager over uberettiget Prisforhøjelse som Følge af Prisaftaler, skulde dette Udvalg undersøge Sagen og, hvis det fandt det nødvendigt, skride ind mod saadanne uberettigede Prisforhøjelser.

Jeg er ikke helt klar over, om Udvalget eksisterer, og om det nogen Sinde har arbejdet. Det er mig i hvert Tilfælde ikke bekendt, at der for Offentligheden er fremkommet noget som helst frugtbringende Resultat af dette Udvalgs Virksomhed. Det er mig ikke bekendt, at Domstolene er sat i Bevægelse af dette Udvalg; det havde ogsaa en saadan Beføjelse, at hvis det havde Grund til Indskriden, skulde det henvende sig til Landsretten og lade den paadømme den uberettigede Prisaftale.

Naar Forholdet er saadant ved en Lov, der faktisk er anlagt efter det samme Princip som den her foreslaede, synes det, som disse Principper ikke er saa gode. Derfor har man Lov til paa Forhaand at være skeptisk. Jeg vilde finde, at det havde været langt mere regulært, hvis f. Eks. Ministeren selv havde al fornøden Fuldmagt til, uden at der behøvede at foreligge skriftlig og motiveret Klage over for ham, at skride ind i Anledning af uberettiget Prisforhøjelse som Følge af Valutalovgivningen. Det kan være meget svært for dem, der rammes af disse uberettigede Prisforhøjelser, at indgive en motiveret Klage over det, fordi det ikke i alle Tilfælde er saa let at regne ud, hvorvidt Forhøjelsen skyldes det ene eller det andet.

Jeg vil være taknemmelig for en Udtalelse fra Ministeren om, hvorledes denne Paragraf nærmere forstaas og nærmere tænkes haandhævet; Erfaringerne fra Loven af 1931 om Prisaftaler siger ganske vist, at Betydningen af den synes ikke at skulle blive saa stor.

Saa vil jeg samtidig sige et Par Ord om det Forhold, som bl. a. det ærede Medlem Hr. Prieme berørte. Man læser i Pressen en hel Del om, at Industrivirksomheder staaer i Fare for at maatte lukke, fordi de ikke kan faa Valuta, og at det lykkes dem at fremskaffe Valutabevilling derved, at Virksomhedens Arbejdere eller de Fagforenin-